

۲ | درس دوم تنها خدا شایسته است

«آن بیست و چهار پیر پیش روی تخت نشین بر خاک می افتند، او را که جاودانه زنده است می پرستند و پیش تخت او تاج از سرفرو می گذارند و می گویند: "ای خداوند خدای ما، تو سزاوار جلال و عزت و قدرتی، زیرا که آفریدگار همه چیز تویی و همه چیز به خواست تو وجود یافت و به خواست تو آفریده شد." (مکاشفه ۴: ۱۰-۱۱).

ما خدا را می پرستیم چون او شایسته پرستش است. شایستگی به معنای لایق بودن و یا محق بودن است. کلام خدا به روشنی به ما تعلیم می دهد که خداوند حق دارد اولویت اول را در زندگی ما داشته باشد.

آیا پرستش یک سنگ، یک تکه چوب تراشیده شده، یک طرز فکر زیبا و یا یک فرشته قدرتمند اشتباه است؟ آیا با انجام این کارها می توانیم همچنان جایی در قلبمان برای خدا نگه داریم؟ تاریخ کتاب مقدس، داستان زندگی افرادی را بیان می کند که به خدا ایمان داشتند، اما با این حال تمایل داشتند که چیزهای دیدنی و یا قابل تصور را پرستش کنند. وفاداری آنها تقسیم شده بود، اما در نهایت کارشان به پرستش بت های ساخته دست خودشان رسید. عیسی مسیح در متی ۲۴: ۶ به همگان هشدار داد: «هیچ کس دو ارباب را خدمت نتواند کرد».

بنابراین همچون پیران ذکر شده در این مقدمه، ما نیز خواهان محبت، پرستش و خدمت کردن به تنها یک ارباب هستیم که همان خداوند خدای قادر مطلق است، او که تنها شایسته است.

سرفصل‌ها

A. قدرت و قدوسیت خدا

B. محبت پدرانه

اهداف این درس

۱. وسعت قدرت و قدوسیت خدا را بررسی کنید
۲. مثال‌هایی از کتاب مقدس در این مورد که چگونه خدا محبت خود را به انسان‌ها نشان می‌دهد، بیان کنید

A. قدرت و قدوسیت خدا

هدف اول: وسعت قدرت و قدوسیت خدا را بررسی کنید

زمانی که عیسی به شاگردانش دعا کردن را یاد داد، به قدرت خدا اشاره کرد. «پادشاهی تو بیاید. اراده تو، چنانکه در آسمان انجام می‌شود، بر زمین نیز به انجام رسد» (متی ۱۰:۶). عیسی در اینجا چشم‌اندازی از آسمان به ما ارائه می‌دهد. جایی که فرشتگان، خدایی را پرستش می‌کنند که تنها کافی بود سخن بگوید تا آن کلام عملی شود. بعضی اوقات ما قدرت خدا را فراموش می‌کنیم چرا که در ظاهر قدرت‌های دیگری را در کار می‌بینیم. اما لازم است همگی به خاطر داشته باشیم که ممکن است خدا به افراد اجازه دهد برای مدتی اختیار امور را در دست بگیرند، اما او هیچ‌وقت قدرت خود را از دست نداده است. مکاشفه ۱۰:۴ از افرادی سخن می‌گوید که تاج‌های خود را (که نماد قدرت است) از سر به در آورده، جلوی پای عیسی می‌گذارند. تمامی خلقت اعلام خواهد کرد که او خداوند است.

مزمور ۲:۹۸ می‌نویسد: «خداوند نجات خود را اعلام فرموده و عدالت نجات‌بخش خویش را در نظر قوم‌ها آشکار ساخته است». هیچ حد و مرزی برای حضور خدا (مزمور ۱۳۹:۷-۱۰) و هیچ محدودیتی برای دانش او وجود ندارد. او می‌تواند بادهای قدرتمند را به وزش وادارد یا دریای متلاطم را آرام کند. با قدرت اوست که سوسن‌ها از زمین روییده، شکوفه می‌دهند.

تمامی خلقت نشان‌دهنده قدرت خداست و فرشتگان آسمان همواره آماده انجام اراده او هستند. چقدر بیشتر ما باید به محبت و حفاظت او نسبت به خودمان اطمینان داشته باشیم؟ همچنان که قدرت او را تشخیص داده، او را ستایش می‌کنیم، ایمان ما نیز رشد می‌کند، چرا که متوجه می‌شویم بدون یاری او چقدر ناتوان هستیم و قلب خود را می‌گشاییم تا بیشتر از او دریافت کنیم.

پرسش‌های کاربردی

دانیال ۲۸:۴-۳۷ را بخوانید و جملات زیر را با گزینه مناسب پر کنید.

۱. پادشاه ادعا کرد او کاخ سلطنتی بابل را ساخته تا

a) خدا را جلال دهد.

b) برای مردمش شغل ایجاد کند.

c) جلال و شکوه خود را به نمایش بگذارد.

۲. او یاد گرفت که خداوند عادل و بر حق است و ...

a) روزی قدرت بیشتری کسب می‌کند.

b) می‌تواند متکبران را فروتن گرداند.

c) اهمیت کمی به اعمال ما می‌دهد.

۳. بعد از این تجربه، پادشاه نبوکدنصر ...

(a) در مورد آنچه که اتفاق افتاده بود ساکت ماند.

(b) به رفتار متکبرانه خود بازگشت.

(c) همه جلال و ستایش را به خدا داد.

خدا نه تنها قادر مطلق، بلکه قدوس است. قدوسیت به معنای عاری بودن از گناه، و در هر کاری نیکو بودن است. اشعیا ی نبی در ملاقات با قدوسیت خدا احساس ناپاکی کرد. او در رؤیایی، مخلوقات آسمانی بالداری را دید که ندا در می دادند: «قدوس، قدوس، قدوس است خداوند لشکرها» (اشعیا ۶: ۳). صدای آوای آنها پایه های معبد را می لرزاند. ناگهان اشعیا متوجه بی لیاقتی خود برای مواجهه با خدا شد. او ناپاک بود و این را می دانست. او زاری کنان گفت: «وای بر من که هلاک شده ام! زیرا مردی ناپاک لب هستم و در میان قومی ناپاک لب ساکنم، و چشمانم پادشاه، خداوند لشکرها را دیده است» (آیه ۵). آنگاه یکی از آن مخلوقات آسمانی با اخگری سوزان از مذبح دهان او را لمس کرد و گناه او را برداشت (آیات ۶-۷).

رؤیای اشعیا به ما یاد می دهد که خدا پاک و قدوس است و ما قادر به ایستادن در حضور او نیستیم. نیکویی ما قابل مقایسه با قدوسیت خدا نیست. ما از حضور خدا دچار ترس و حیرت می شویم و در نتیجه از حضور خدای قدوس می هراسیم. ترس خداوند به معنای احترام و آگاهی عمیق ما نسبت به عظمت او و عدم لیاقت ماست. اشعیا ۸: ۱۳ می فرماید: «آنکه باید مقدس شمارید، خداوند لشکرهاست؛ اوست که باید از او بترسید و اوست که باید از او در هراس باشید».

خدا در ملاکی ۳: ۶ گفت: «من که خداوند هستم، تغییر نمی کنم؛...» او خدای قادر و قدوس است که هرگز تغییر می کند. «پس چون پادشاهی ای را می یابیم که تزلزل ناپذیر است، بیایید شکرگزار باشیم و خدا را با ترس و هیبت عبادتی پسندیده نماییم، زیرا خدای ما آتش سوزاننده است.»

(عبرانیان ۱۲: ۲۸-۲۹).

پرسش‌های کاربردی

۴. دورگزینه درست خط بکشید.

- a) اگر به سختی تلاش کنم، می‌توانم به همان اندازه که خدا از من انتظار دارد پاک و مقدس باشم.
- b) اشعیا زمانی که با قدوسیت خدا مواجه شد، متوجه گناه‌کاری خود گردید.
- c) یک لمس الهی گناه اشعیا را برداشت.
- d) خداوند قادر است ما را نیز پاک گرداند.

۵. ترس خداوند یعنی احترام عمیق و احساسی حیرت که ...

- a) ما را از دعا کردن می‌ترساند.
- b) تمامی شکست‌های ما را به ما یادآوری می‌کند.
- c) ما را به دعا و پرستش دعوت می‌کند.

B. محبت پدرانه

هدف دوم: مثال‌هایی از کتاب مقدس در این مورد که چگونه خدا محبت خود را به انسان‌ها نشان می‌دهد، بیان کنید

قوم اسرائیل که در زمان پادشاهان و انبیا زندگی می‌کردند، قسمت اول این درس را به خوبی یاد گرفته بودند. آنها قدرت عظیم و قدوسیت خدا را درک کرده بودند، ستون آتش را در شب دیده بودند و از رعد و برق درکوه سینا بر خود لرزیده بودند. بنی اسرائیل متکی به کاهن اعظم در معابد و یا خیمه ملاقات بودند تا به جای آنها به قدس الاقداس وارد شده، با خدا گفتگو کند چرا که خود از رویارویی با خدا می‌هراسیدند.

اما خواست و اراده خدا این نیست که به عنوان شخصی غیرقابل دسترس معرفی شود. زیرا خدا جهان را آنقدر دوست داشت که پسر خود عیسی مسیح را داد تا جهان را با خود آشتی دهد. گناه، دیواری بین انسان و خدا کشیده بود. در نتیجه کفاره گناه می بایست پرداخت شود تا صمیمیت و ارتباط بین انسان و خدا از نو احیا گردد. عیسی مسیح این کار را از طریق مرگ بر صلیب برای ما انجام داد
عبرانیان ۱۹:۱۰-۲۲ چنین می گوید:

«پس ای برادران، از آنجا که به خون عیسی می توانیم آزادانه به مکان اقدس داخل شویم؛ یعنی از راهی تازه و زنده که از میان آن پرده که بدن اوست بر ما گشوده شده است و از آنجا که کاهنی بزرگ بر خانه خدا داریم، بیایید با اخلاص قلبی و اطمینان کامل ایمان به حضور خدا نزدیک شویم، در حالی که دل هایمان از هر احساس تقصیر زوده و بدن هایمان با آب پاک شسته شده است».

وقتی عبارت «خدای پدر» را می شنوید، به چه چیزی فکر می کنید؟ آیا یک قاضی سخت گیر، یک رهبر سنگ دل یا یک دیکتاتور به ذهنتان می آید؟ آیا این عبارت شما را مضطرب یا وحشت زده می کند؟ بعضی افراد این احساسات را تجربه می کنند که ریشه در تجربیات ناخوشایند دوران کودکی و یا خاطرات تلخ والدین سنگ دل و سخت گیر دارد. خدایی که ما را می بیند و افکارمان را می داند همواره به ما یادآور می شود که محبت او نسبت به ما، از هر پدر و مادر زمینی بیشتر است. داوود پادشاه با الهام روح القدس گفت: «اگرچه پدر و مادرم ترکم کنند، خداوند مرا خواهد پذیرفت» (مزمور ۱۰:۲۷). با اینکه داوود در خانواده ای امن بزرگ شده بود، می دانست که محبت انسانی محدود است، اما محبت الهی نامحدود است و هیچ گاه ما را رها نمی کند.

در مزمور ۱۰۳:۱۳ می خوانیم: «چنانکه پدر بر فرزندان خویش رؤوف است، همچنان خداوند نیز بر ترسندگان خویش رأفت می کند.» کودکانی

که به محبت پدران مهربان خود اطمینان دارند، در وقت ترس و نیاز به حمایت، وقتی گرسنه هستند یا با مشکلی مواجه هستند؛ وقتی نیاز دارند در مورد اتفاقات روزمره با شخصی سخن بگویند، یا وقتی که فقط نیاز دارند به پدر خود نزدیک باشند و به نصایح او گوش بسپارند، به سمت او می‌روند. خدا از ما می‌خواهد که چنین رابطه صمیمی و پدر و فرزندی با او داشته باشیم. او می‌خواهد در حضور او احساس امنیت کنیم. پولس رسول در رومیان ۸:۱۵ شهادت می‌دهد:

«چرا که شما روح بندگی را نیافته‌اید تا باز ترسان باشید، بلکه روح پسرخواندگی را یافته‌اید که به واسطهٔ آن ندا در می‌دهید "آبا، پدر"».

زمانی که پولس این آیات را می‌نوشت از کلمه آرامی "آبا" به معنی بابا استفاده کرد. کلمه‌ای که کودکان در آن دوره، خطاب به پدران زمینی خود به کار می‌بردند. معادل انگلیسی این کلمه "دَدی (daddy)" می‌باشد که نشان از صمیمیت و نزدیکی پدر و فرزند دارد. این موضوع چه چیزی در مورد پرستش به ما یاد می‌دهد؟ خدا ما را آنقدر دوست دارد که می‌خواهد صمیمی‌ترین و نزدیک‌ترین رابطه را با ما داشته باشد. مطمئناً او لایق تمام ستایش‌ها و پرستش‌هاست. اما زمانی که خداوند را پرستش نمی‌کنیم در واقع به خودمان آسیب می‌زنیم و بیشتر از آن، پدر آسمانی‌مان را می‌رنجانیم.

شاید لازم باشد از خودمان چند سؤال بپرسیم. آیا با خداوند همچون یک غریبه رفتار می‌کنم؟ آیا او را نادیده می‌گیرم؟ آیا هر روزم را با ستایش و مصاحبت با او آغاز می‌کنم؟ اگر پاسخ شما به این پرسش‌ها مطابق با آنچه از خود انتظار دارید نیست، در همین لحظه سرهای خود را در حضور خدا خم کنید و از او طلب بخشش نمایید. او منتظر شماست. وقتی به عمق‌های لذت‌بخش پرستش خدا وارد می‌شوید، حضور و نزدیکی او را درک خواهید کرد. هر چه بیشتر پرستش می‌کنید به همان اندازه نیز این کار آسان‌تر می‌شود؛ چرا که پرستش و ارتباط نزدیک با خدا به سبک زندگی شما تبدیل می‌گردد.

پرستش‌های کاربردی

۶. لوقا ۱۳:۳۴ را بخوانید. به نظر شما زمانی که عیسی این سخنان را می‌گفت چه احساسی داشت؟

.....

۷. در مقابل هر آیه، روشی را بنویسید که خدا محبت خود را به ما نشان می‌دهد. مورد اول به‌عنوان نمونه پاسخ داده شده است.

(a) یوحنا ۱۶:۳ پسر خود را برای نجات ما داد.

(b) اشعیا ۱۰:۴۱

(c) عبرانیان ۱۲:۵-۶

(d) مزمور ۳:۴۰

۸. عبارات درست را مشخص کنید.

(a) خدا می‌خواهد ما از او بترسیم تا اطاعتش کنیم.

(b) پدر آسمانی ما از هر پدر زمینی مهربان‌تر است.

(c) ابا کلمه‌ای است که هر کودک آرامی خطاب به پدر خود، به کار می‌برد.

(d) پرستش حقیقی تجربه‌ای لذت‌بخش است.

پاسخ پرسش‌های کاربردی

۱. (c) جلال و شکوه خود را به نمایش بگذارد.
۵. (c) ما را به دعا و پرستش دعوت می‌کند.
۲. (b) می‌تواند متکبران را فروتن گرداند.
۶. پاسخ شما. شاید غم، محبت و یا اشتیاقی عمیق.
۳. (c) همه جلال و ستایش را به خدا داد.
۷. (b) تقویت می‌کند، یاریمان می‌کند و حمایت می‌کند.
- (c) تأدیب می‌کند.
- (d) سرودهای تازه می‌بخشد.
۴. عبارات (b)، (c) و (d) درست می‌باشند.
۸. عبارات (b)، (c) و (d) درست می‌باشند.